

ဓမ္မခန္ဓာ (၁၂) ယူဆွမ်း
ဉာဏ်စဉ်ကိန်းဝပ်ပေးမှု အမှတ်စဉ် ၅၃၊ သုတ်ဒေသနာ ၁၁၁ ပါး။

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့်-၁၁၁

၁။ * ၁၀:၁၀	<p style="text-align: right;">الر تِلْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ❊</p> <p>အလက်မီးလမ်းရာ* ဤသည် ရှင်းလင်းထင်ရှားသော ကျမ်းတော်၏ သုတ်ဒေသနာတော်များ ဖြစ်၏။</p>
၂။ ၄၁:၄၄	<p style="text-align: right;">إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ❊</p> <p>သင်တို့ အတွေးအခေါ်ရှိအံ့မှာ ငါသည် ၎င်းကို အာရဗီ ကုန်အာန်အဖြစ် ချမှတ်ပေး၏။</p>
၃။	<p style="text-align: right;">نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِن كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ❊</p> <p>ဤကုန်အာန်ကျမ်းအား သင့်ထံ၌ အာရုံစူးစိုက်စေခြင်းဖြင့် ငါသည် သင့်အား အတင့်တယ်ဆုံးသော ဖော်ပြချက်များကို ဖော်ပြပေး၏။ ဤအလျှင်က သင်သည် မေ့လျော့နေသူများမှ ဖြစ်ခဲ့၏။</p>
၄။	<p style="text-align: right;">إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ❊</p> <p>ယူဆွမ်းက သူ၏ ဖခင်အား “အို အဖေ၊ ကျွန်ုပ်သည် ဂြိုဟ် ဆယ့်တစ်လုံး၊ နေနှင့် လတို့ကို အမြင်ရ၏။ ၎င်းတို့က ကျွန်ုပ်အား ဦးချနေကြောင်း အမြင်ရ၏။” ဟု ပြောသောအခါ။၁၁၀</p>
၅။ * ၂:၁၄	<p style="text-align: right;">قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ❊</p> <p>သူက ပြောသည်မှာ “အို ချစ်သား၊ သင့်အား ဆန့်ကျင်၍ မကြံစည်အပ်သည်ကို မကြံစည်အံ့မှာ၊ သင့် အမြင်အား သင့်ညီအစ်ကိုတို့ ထံ မဖော်ပြလေနှင့်၊ ဧကန်ပင် မကောင်းဆိုးဝါးသည်* လူသားတို့အား ရှင်းလင်းထင်ရှားစွာ စည်းဖက်သူ ဖြစ်၏။-</p>
၆။ * ၂:၂၄ ၂:၁၃၀	<p style="text-align: right;">وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ❊</p> <p>-ဤသို့ သင်၏ကံကြမ္မာရှင်သည် သင့်အား ရွေးချယ်တော်မူ၏။ ဆင့်ပြန်ချက်တို့အား ဖွင့်ဆိုရှင်းပြနိုင်ရန် သင်ပေးတော်မူ၏။ ရှေ့က သင်၏ ဘဘိုး အီဗရာဟီးမ်နှင့် အစ္စဟာ့က်တို့အား ဂုဏ်ပေးခြင်းကို ပြည့်စုံစေ သကဲ့သို့* သင်နှင့်တကွ ယာကုဗ်၏ အနွယ်တို့အပေါ် ပြည့်စုံစေ၏။ ဧကန်ပင် သင့်ကံကြမ္မာရှင်သည် သိနေသော အရှင် ဓမ္မသတ်ရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။” ဟု ဖြစ်၏။</p>
၇။	<p style="text-align: right;">لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلنَّاسِ لِلَّذِينَ ❊</p> <p>မေးမြန်းတောင်းဆိုသူတို့အတွက် ယူဆွမ်းနှင့် သူ၏ ညီအစ်ကိုများ၌ သက်သေလက္ခဏာများ ရှိနေ၏။</p>

(၅၅၀) ဤသုတ်တော်မှ ၂၊ ၄-အ ကို ဆရာတော်ကြီးများက အိပ်မက်-ဟု ဘာသာပြန်ဆိုကြပေသည်။ ထိုစကားလုံး၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ ထူးခြားသော အမြင်အာရုံရခြင်းကို ခေါ်ဆို၍ သာမန်ရိုးရိုး အိပ်မက် မဟုတ်ချေ။ အိပ်မက်ကို **أَحْلَامٌ** ဟု ခေါ်ကြောင်း သုတ်တော် ၄၄ တွင် တွေ့နိုင်သည်။

၈။ အများစုဖြစ်	<p>إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾</p> <p>သူတို့ ပြောကြသည်မှာ “ကျွန်ုပ်တို့သည် ပို၍ အဖွဲ့တောင့်သော်လည်း၊ ယူဆွမ်းနှင့် သူ့ညီက အဖေ၏ အချစ်ကို ပိုရ၏။ အမှန်ပင် အဖေသည် ရှင်းလင်းထင်ရှားစွာ လမ်းလွဲနေပြီ-</p>
၉။ ကမ္ဘာ၏ အသေ တစ်ခု	<p>اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهٌ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾</p> <p>ယူဆွမ်းအား သတ်ပစ်ကြစို့၊ သို့မဟုတ် တစ်နေရာရာ၌ ပစ်ထားကြပါစို့။ အချိန်လွန်လျှင် အဖေသည် သင်တို့အား မျက်နှာသာ ပေးလိမ့်မည်။ ထို့နောက် သင်တို့သည် ပြုပြင်သော လူမျိုးစု ဖြစ်လာလိမ့်မည်” ဟု ဖြစ်သောအခါ။</p>
၁၀။	<p>قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَةِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾</p> <p>သူတို့အနက် ပြောသူတစ်ဦးက “ယူဆွမ်းအား မသတ်ပါနှင့်၊ သင်တို့သည် တစ်စုံတစ်ခု ပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်လျှင်၊ ခရီးသည် အချို့က ကောက်ယူသွားအံ့မှာ သူ့အား တွင်းနက် ကွယ်ရာထဲ၌ ချပေးထားလော့” ဟု ဆိုလျက်-</p>
၁၁။	<p>قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ﴿١١﴾</p> <p>သူတို့ ပြောသည်မှာ “အို အဖေ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ထားဖြူစင်သူများ ဖြစ်ပါလျက်၊ ယူဆွမ်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်ုပ်တို့အား အဘယ်ကြောင့် မယုံကြည်ပါသနည်း-</p>
၁၂။	<p>أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَزْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾</p> <p>-ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ပျော်ရွှင်စွာ ဆော့ကစားနိုင်ရန် မနက်စောစော သူ့အား စေပို့လော့၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့အား စောင့်ရှောက်သူများ ဖြစ်ပါမည်။” ဟု ဖြစ်၏။</p>
၁၃။ ဖခင်	<p>قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾</p> <p>သူက “ကေန်ပင်၊ ကျွန်ုပ်သည် သူ့အား ယူသွားမည်ကို စိတ်ပူမိ၏။ သင်တို့ မေ့လျော့နေစဉ်တွင် သူ့အား ဝံပုလွေ စားပစ်မည်ကို စိုးရိမ်၏။” ဟု ဆို၏။</p>
၁၄။ အများစု ဖြစ်၏	<p>قَالُوا لَنْ نَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿١٤﴾</p> <p>သူတို့က “ကျွန်ုပ်တို့သည် အုပ်ဖွဲ့တောင့်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ပျက်စီးပြီးမှ သူ့အား ဝံပုလွေ စားနိုင်လိမ့်မည်။” ဟု ဆိုကြ၏။</p>
၁၅။	<p>فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَةِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾</p> <p>သူ့အား ယူသွားကြ သောအခါ၊ သူတို့ အတူပူးပေါင်းကာ သူ့အား တွင်းနက် ကွယ်ရာထဲ၌ စီစဉ်ထား၏။ ငါက သူ့ထံသို့ “သူတို့ သတိမမူမိသော အချိန်၌ သင်သည် ဤအကြောင်းကို သူတို့အား သတင်းထုတ်ပြန် ညွှန်ကြားရလတ္တံ့” ဟု အာရုံဖြစ်ပေါ်စေ၏။</p>
၁၆။	<p>وَجَاؤُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾</p> <p>သူတို့သည် ညဦးတွင် ဖခင်ထံသို့ မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ရောက်လာကြလျက်-</p>
၁၇။	<p>قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾</p> <p>“အို အဖေ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယူဆွမ်းအား ကျွန်ုပ်တို့၏ ပစ္စည်းများ အပါး၌ ချန်ထား၍၊ အချင်းချင်း အပြေးပြိုင်ပျော်ပါးနေကြစဉ်၊ သူ့အား ဝံပုလွေ စားသွားပါ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖြောင့်မှန်သူများ ဖြစ်သော်လည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့အား ယုံကြည်မည် မဟုတ်ပါ” ဟု ဆိုကြ၍-</p>

<p>၁၈။</p> <p>၁၈၆</p>	<p>وَجَاؤُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿</p> <p>သူတို့သည် သူ့အင်္ကျီ အပေါ် လိမ်ညှာသော သွေးများဖြင့် ရောက်လာကြ၏။ သူက “မဟုတ်တန်ရာ၊ သင်တို့၏ စရိုက်က သင်တို့အား လှုံ့ဆော် ညွှန်ကြားလေပြီ။ သို့သော် သည်းခံခြင်းသည် အမြင်လှ၏။ သင်တို့၏ တင်ပြမှုများ အပေါ် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံ၌သာ ပံ့ပိုးမှုရှာသူဖြစ်ရတော့မည်” ဟု ညည်းတွား၏။</p>
<p>၁၉။</p>	<p>وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غَلَامٌ وَأَسْرُوهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿</p> <p>ခရီးသွားတစ်စုသည် ထိုအနားသို့ ရောက်လာကြ၍၊ ရေချသူတစ်ဦးအား စေစားလိုက်သော်၊ သူသည် ရေကုန်းခပ်ရန် ခါးကုန်းလိုက်သောအခါ “သတင်းကောင်းပင်၊ ဤမှာ ကလေးတစ်ဦး” ဟု ဆို၍၊ ရောင်းကုန်အဖြစ် မှောင်ခိုသယ် သွား၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကျင့်ကြံသမျှအား သိနေသော အရှင် ဖြစ်၏။</p>
<p>၂၀။</p>	<p>وَشَرُّهُ بِثَمَنِ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿</p> <p>သူတို့သည် ငွေကြေးတန်ဖိုးဖြင့် တွက်ချက်လျက် ရောင်းစားကြ၏။ သူတို့က သူ့အား တန်ဖိုးမထားတတ် သူများမှ ဖြစ်ကြ၏။</p>
<p>၂၁။</p>	<p>وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿</p> <p>အီဂျစ်ပြည်သားထဲမှ သူ့အား ဝယ်သောသူက ဇနီးသည်အား “သူ့အား ကျက်သရေရှိစွာ တည်းခိုစေလော့၊ ကျွန်ုပ်တို့ အတွက် သူသည် အကျိုးရှိနိုင်ရာ၏။ သို့မဟုတ် ရင်သွေးဟု သိမ်းဆည်းသင့်၏။” ဟု ဆို၏။ သူ့အား ဆင့်ပြန်ချက်တို့ အား ဖွင့်ဆိုရှင်းပြနိုင်ရန် သင်ပေးတော်မူ၍ ဝါသည် မြေကမ္ဘာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်အား ဤသို့ ထူထောင်ပေး၏။ ပရမတ် ဘုရားရှင်သည် စီမံချက်များအပေါ် အနိုင်ရသူ ဖြစ်၏။ သို့သော် လူသား အများစုကြီးကား သိနိုင်ကြသည် မဟုတ်ချေ။</p>
<p>၂၂။</p>	<p>وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نُجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿</p> <p>သူသည် အရွယ်ရောက် ရင့်ကျက်သောအခါ၊ သူ့အား အသိပညာနှင့် စီရင်ထုံးပြုနိုင်စွမ်းကို ပေးအပ်၏။ ဤသို့ ဝါသည် သုမင်္ဂလာပြုသူများကို အစားပေးတော်မူ၏။</p>
<p>၂၃။</p>	<p>وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿</p> <p>သူနေသော အိမ်မှ အိမ်ရှင်မက သူ့အား စိတ်ရိုင်းဝင်ရန် နှိုးဆွ၏။ တံခါးများကို အလုံပိတ်လျက် “လာခဲ့-ဒီမှာ သင့် အတွက်” ဟု ဆိုသော်၊ သူက “ပရမတ်ဘုရားရှင်ထံ ခိုလှုံပါ၏။ အရှင်သည် ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင် ဖြစ်၍၊ ကျွန်ုပ်အား သုမင်္ဂလာရှိသော တည်းခိုရာကို ပေး၏။ အမှိုက်ကောင်များသည် အောင်မြင်ပေါက်မြောက်မည် မဟုတ်ချေ” ဟု ဆို၏။</p>
<p>၂၄။</p>	<p>وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿</p>

	<p>သူမသည် သူ့ကို ကြံစည်မိ၏။ သူ့ကံကြမ္မာရှင်၏ထံမှ သက်သေပြချက်ကို မတွေ့မြင်ခဲ့ရလျှင် သူသည်လည်း သူမအား ကြံစည်မိလတ္တံ့။ ဤသို့ ငါသည် သူ့ထံမှ အကုသိုလ်နှင့် ကိုယ်ကျင့်ပျက်မှုကို ဘက်ပြန်စေ၏။ သူသည် ဝါဒအား သန့်သန့်ထား ကိုးကွယ်သူများမှ ဖြစ်၏။</p>
၂၅။	<p>وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾</p> <p>သူတို့နှစ်ဦး တံခါးဝသို့ အပြိုင်ပြေးကြစဉ်၊ သူ့အင်္ကျီအား သူမက ကျောဘက်မှ ဆွဲဆုတ်၏။ သူမ၏ အိမ်ထောင်ဦးစီးအား တံခါးဝတွင် တွေ့သောအခါ၊ သူမက “သင့် အိမ်ရှင်မအား အကုသိုလ်မှုပြု လိုသူအား၊ ထောင်ဒဏ် သို့မဟုတ် နာကျင်သော ဝင့်ကြွေးမှ အပ မည်သည်ကို အစားပေးလိုသနည်း၊” ဟု ဆိုသော်-</p>
၂၆။	<p>قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾</p> <p>ယူဆွမ်း သူက “သူမသည် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ကို နှိုးဆွပါ၏။” ဟု ပြန်ပြောသောအခါ၊ သူမ၏ အိမ်သားများထဲမှ သက်သေတစ်ဦးက သက်သေခံသည်မှာ “အကယ်၍ အင်္ကျီသည် ရှေ့မှ စုတ်ပြုလျှင် သူမသည် ဖြောင့်မှန်၍၊ သူသည် လူလိမ်များမှ ဖြစ်၏-</p>
၂၇။	<p>وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾</p> <p>-အကယ်၍ အင်္ကျီသည် နောက်မှ စုတ်ပြုလျှင် သူမသည် လိမ်ညာ၍၊ သူသည် ဖြောင့်မှန်သူမှ ဖြစ်၏။” ဟု ဝင်ပြော၏။</p>
၂၈။	<p>فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾</p> <p>သူသည် အင်္ကျီမှာ နောက်ဘက်မှ စုတ်ပြုနေသည်ကို မြင်သောအခါ၊ ပြောသည်မှာ “ကေန်ပင် ဤသည်မှာ သင်မ၏ ကြံစည်မှုသာ ဖြစ်၏။ သင်မ၏ ကြံစည်မှုသည် ကြီးမားလှ၏။-</p>
၂၉။	<p>يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾</p> <p>-ယူဆွမ်း၊ ဤကိစ္စသည် သင်နှင့် ဘောင်ကန့်ထား၏။ သင်မ မှာကား သင့်အပြစ်မှ လွတ်ငြိမ်းဆုပန်လော့၊ သင်မသည် အမှားကျူးလွန်သူများ၌ ပါ၏။” ဟု ဖြစ်၏။</p>
၃၀။	<p>وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾</p> <p>မြို့မှ အမျိုးသမီးများက “ဝန်ကြီး၏ ကတော်သည် လုလင်ထံမှ စိတ်ကြွမှုကို တောင်း၏။ မုချပင် သူမသည် ချစ်စိတ် မှန်နေ၏။ သူမသည် ရှင်းလင်းထင်ရှားစွာ လမ်းလွဲနေသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မြင်ရပြီ” ဟု ဆိုကြသည်ကို-</p>
၃၁။	<p>فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا وَأَتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سَبِيًّا وَقَالَتْ اخْرُجْ عَلَيْنَهُنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾</p> <p>ယူဆွမ်း အား * ၅:၃၈ * ၂:၂၀၀</p> <p>သူမ ကြားသော်၊ သူမတို့ထံ စေစား၍၊ သူမတို့အတွက် ဗျူဟာချလျက် နောက်မှီစားပွဲဝိုင်း ပြင်ဆင်ကာ တစ်ဦးစီအား ဓါးငယ်တစ်ချောင်း ပေးထား၍၊ သူ့အား “သူမတို့ဆီသို့ ထွက်သွားလော့၊” ဟု ဆို၏။ သူမတို့သည် သူ့အား မြင်ရစဉ်၊ ကြီးကျယ်လှစွာ ဟု ရေရွတ်လျက် သူမတို့လက်ကို သူမတို့ ဖြတ်မိကြပြီး၊* “အိုး-ဘုရားရေ မပြောကောင်း မဆိုကောင်း၊^{၂၀၀} ဤသည်မှာ လူပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ပေ၊ ကျက်သရေရှိသော နတ်မင်းသားပင်* ဖြစ်၏။” ဟု ဆိုကြ၏။</p>

(၅၅၁) ဟာရှာလိလာဟ် **حَاشَ لِلَّهِ** ဆိုသည်မှာ အလွန်တရာ အံ့ဩခြင်း၊ အလွန်အမင်း ကြည်ညိုလေးစားခြင်းများကို တွေ့သောအခါ၊ “ဘုရားရေ” ဟု တသ သကဲ့သို့ ယေဘုယျ အသုံးအနှုံး ဖြစ်ပေသည်။

၃၂။	<p>قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَيَسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿٣٢﴾</p> <p>သူမက “ကျွန်ုပ်အား သင်မတို့ ချစ်မိုက်မှားသည်ဟု ပြစ်တင်ခြင်းမှာ သူ့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် သူ့စိတ်ကို နှိုးဆွမိ၏။ သူ့ကိုယ်သူ ရပ်တည်နိုင်၏။ အကယ်၍ သူသည် ကျွန်ုပ် ညွှန်ကြားသည်ကို မပြုလုပ်လျှင် သူ့အား ထောင်ဒဏ်ကျစေမည်၊ သေးသိမ် အရှက်ကွဲသူများမှ ဖြစ်ရစေမည်။” ဟု ဆိုသော်။</p>
၃၃။	<p>قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾</p> <p>ယုဆွစ် သူက “အို ကံကြမ္မာရှင်၊ တပည့်တော်အား သူမတို့ စိတ်ခေါ်သော အရာထက် ထောင်ကို ပို၍ နှစ်သက်ပါ၏။ အကယ်၍ အရှင်သည် သူမတို့၏ ကြံစည်မှုကို တပည့်တော်ထံမှ ဘက်မပြန်ပေးလျှင် တပည့်တော်သည် ပညာမဲ့သူ အဖြစ် သူမတို့ ဘက်သို့ စိတ်ကစားမိပေမည်။” ဟု ရင့်ကျူး၏။</p>
၃၄။	<p>فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾</p> <p>သူ့ကံကြမ္မာရှင်သည် သူ၏ ဆုတောင်းအား တုန့်ပြန်လျက် သူမတို့၏ ကြံစည်မှုမှ ဘက်ပြန်ပေး၏။ ဧကန်ပင် အရှင်သည် ကြားနေသော အရှင် သိနေသော အရှင် ဖြစ်၏။</p>
၃၅။	<p>ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِّن بَعْدِ مَا رَأَوُا آيَاتٍ لَّيْسَجُنَّنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾</p> <p>သို့နောက်၊ သူတို့အား နိမိတ်လက္ခဏာများကို ဖော်ပြပြီး၊ သူ့အား ကာလတစ်ခုအထိ ထောင်ချထား၏။၃၅</p>
၃၆။	<p>وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَرْانِي أَخْرَجَ حَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾</p> <p>ယုဆွစ် သူနှင့်အတူ ထောင်ထဲသို့ ဝင်လာသူ လူလင်နှစ်ဦးရှိ၏။ သူတို့မှ တစ်ဦးက “ကျွန်ုပ်သည် အရက်ရရန် အငွေခံနေသည် ဟု အမြင်ရ၏။” ဟု ဆို၍။ အခြားတစ်ဦးက “ကျွန်ုပ်သည် မုန့်များကို ခေါင်းပေါ်၌ ရွက်ထားစဉ်၊ ၎င်းအား ၎င်းများ စားနေသည်ကို အမြင်ရ၏။ ၎င်းတို့ကို ဖွင့်ဆို၍ သတင်းထုတ်ပြန်ပေးပါ။ အသင်သည် သုမင်္ဂလာပြုသူများမှ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ မြင်တွေ့ရ၏။” ဟု ဆိုသော်-</p>
၃၇။	<p>قَالَ لَا يَا بُنَيَّ مَا تَرَكَ مِنِّي وَرَجَاكِ يَا أَبَا لَهَبٍ وَالَّذِي نَدَىٰ فِي سَجْنٍ أَن يَبْعُوكَ بِالسَّيْلِ أَوْ الْفِئَةِ لَوْلَا كَيْدُ الْفِتْيَانِ لَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ وَارْجِعْ إِلَىٰ آلِكَ لِيُنذِرَ لَكَ وَالِدُكَ مِن قَبْلِ أَن يَبْعُوكَ بِالسَّيْلِ أَوْ الْفِئَةِ لَوْلَا كَيْدُ الْفِتْيَانِ لَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ وَارْجِعْ إِلَىٰ آلِكَ لِيُنذِرَ لَكَ وَالِدُكَ مِن قَبْلِ أَن يَبْعُوكَ بِالسَّيْلِ أَوْ الْفِئَةِ لَوْلَا كَيْدُ الْفِتْيَانِ لَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ</p> <p>သူက ပြောသည်မှာ “သင်တို့ထံ အစာ ရိက္ခာအား မပေးရောက်သေးသော်လည်း၊ ထိုသို့ မပေးရောက်မှီ သင်တို့အား ကျွန်ုပ် ဖွင့်ဆို၍ သတင်းထုတ်ပြန်ပေးမည်။ ဤသည်တို့မှာ ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံမှ ကျွန်ုပ်အား သင်ပေးခြင်းမှ ဖြစ်၏။ ဧကန်ပင် ကျွန်ုပ်သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် နောင်ဘဝအား မယုံကြည်သော ဖုံးကွယ်သူ လူမျိုးများ၏ ပဋိပတ်ကို ချန်ပစ်၏။</p>
၃၈။	<p>وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَن نُّشْرِكَ بِاللَّهِ مِن شَيْءٍ ذَٰلِكَ مِن فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾</p>

(၅၅) ကိုယ်တော် ယုဆွစ်အား ထောင်ချထားခြင်းမှာ ကိုယ်တော်သည် ပြစ်မှု ကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် မဟုတ်ချေ။ မြို့ပိုင်မင်း ကတော်၏ စိတ်ဆန္ဒ အလျောက်သာ ဖြစ်ကြောင်းကို သုတ်တော် ၃၂ တွင် ဖော်ပြထားပြီး ဖြစ်ပေသည်။

	<p>-ကျွန်ုပ်၏ ဘဘိုးဖြစ်သော အီဗရာဟီးမ်၊ အိစ္စဟာဒ်၊ ယာကုဗ်တို့၏ ပဋိပတ်ကို လိုက်နာ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်အား တစ်စုံတစ်ရာဖြင့် ရောပြုန်းကိုးကွယ်သူများမှ မဟုတ်ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် လူသားအပေါင်းအား ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ သိက္ခာပေးမှုသည် ရှိ၏။ သို့သော် လူသား အများစုသည် ကျေးဇူးမသိတတ်ချေ။-</p>
၃၉။	<p style="text-align: center;">يَا صَاحِبِي السِّجْنِ أَرْبَابٌ مُتَّفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ *</p> <p>-အို ကျွန်ုပ်၏ ထောင်ကျပေါင်းဖော်တို့၊ ခွဲခြားကွဲပြားနေသော အရှင်သခင်များနှင့် သို့တည်းမဟုတ် တစ်ဆူတည်း ဖူးခြာဖြစ်သော ပရမတ်ဘုရားရှင်မှာ မည်သူက ပို၍ကောင်းမြတ်သနည်း။-</p>
၄၀။	<p style="text-align: center;">مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْكُفْرُ إِلَّا بِاللهِ أَمَرَ الْأَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ *</p> <p>-အရှင် မှလွဲ၍ သင်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာများသည် သင်တို့နှင့် သင်တို့၏ ဘဘိုးတို့က ဂုဏ်တော်သတ်မှတ် အမည်ပေးထားရာများသာ ဖြစ်၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ထိုအတွက် အခွင့်အာဏာ ချမှတ်ထားခြင်း မရှိချေ။ စီရင်ထုံးအားလုံးသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ အချုပ်အခြာ၌ရှိ၏။ အရှင်မှအပ အခြားကို မကိုးကွယ်ကြရန် သင်တို့အား ညွှန်ကြားထား၏။ ဤသည် တည်တံ့ခိုင်မြဲသော သာသနာပေတည်း။ သို့သော် လူသား အများစုမှာ သိနိုင်ကြသည် မဟုတ်ချေ။ -</p>
၄၁။	<p style="text-align: center;">يَا صَاحِبِي السِّجْنِ أَمَا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَا الْآخَرَ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ *</p> <p>-အို ကျွန်ုပ်၏ ထောင်ကျပေါင်းဖော်တို့၊ သင်တို့အနက် တစ်ဦးမှာမူ သူ၏ အရှင်အတွက် အရက်တော် ဆက်ရမည်။ အခြား တစ်ဦးမှာမူကား ကားစင်တင်ခံရလိမ့်မည် သို့ဖြင့် သူဦးခေါင်းမှ ငှက်များ ထိုးဆိတ်စားလိမ့်မည်။ သင်တို့ ဂူးစမ်းသော အရေးကိစ္စ အပြီးသတ်ဖြစ်လာမည်မှာ ဤအတိုင်း ဖြစ်၏။”ဟု ဖြစ်၏။</p>
၄၂။	<p style="text-align: center;">وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ نِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ *</p> <p>ယူဆစွဲသည် သူတို့မှ လွတ်မြောက်မည်ဟု စဉ်းစားမိသောသူအား “သင့်အရှင်၏ ထံ၌ ကျွန်ုပ်အကြောင်းကို သတိပေါ်ပေးလော့” ဟု မှာလိုက်၏။ သို့သော် သူ့အရှင်ရှေ့၌ သတိပေါ်ပေးရန် မကောင်းဆိုဝါးက သူ့အား မေ့လျော့လစ်ဟင်းစေ၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ထောင်ထဲတွင် နှစ်များ ကူးသန်းရင်း ဆိုင်းနေလိုက်ရ၏။၁၁၃</p>
၄၃။	<p style="text-align: center;">وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعُ سُنْبُلَاتٍ خَضِرٍ وَأَخْرَ يَابَسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَتُنُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ *</p> <p>ဘုရင်မင်းက “ကျွန်ုပ်သည် အဟာရပြတ်သော နွားမ ခုနစ်ကောင်က အဟာရပြည့်သော ခုနစ်ကောင်ကို စားနေသည်ကို လည်းကောင်း၊ စိမ်းစိုသော စပါးခုနစ်နှံနှင့် အခြား အနံ့ခြောက်များကိုလည်းကောင်း အမြင်ရ၏။ အို ကျွန်ုပ်၏ အကြံပေးတို့ သင်တို့သည် အမြင်ရမှုများကို သင်ခန်းစာယူတတ်လျှင်၊ ကျွန်ုပ်၏ အမြင်ရမှုအား ဂူးစမ်းပေးကြလော့” ဟု ဆိုသော်။</p>

(၅၅၃) ရှေးဟောင်း အီဂျစ်ယဉ်ကျေးမှုတွင် ရှင်ဘုရင်များ၊ မိမိအုပ်ထိန်းစောင့်ရှောက်သူများအား ဘုရားရှင်အား သုံးနှုံးသကဲ့သို့ “အရှင်” ရစ် ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြောင်း (သုတ်တော် ၄၂။၅၀)၊ ဘုရင်မင်းမြတ်တို့အား ဦးချကန်တော့ သံတော်ဦးတင်လေ့ရှိကြောင်း (၁၂။၁၀၀) ကို ဤဓမ္မခန္ဓာတွင် တွေ့ရပေသည်။ အစ္စလာမ် သာသနာ ထွန်းပေါ်ပြီးနောက် မည်မျှပင် ရာထူးဂုဏ်သိမ် မြင့်မား စေကာမူ ဘုရားနှင့် တစ်ဝိုက်တည်း ကိုးကွယ်မှုများ သုံးနှုံးပြောဆိုမှုများကို ပယ်ဖျက်လိုက်ပေပြီ။

၄၄။	<p>قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾</p> <p>သူတို့က “မူဝါးအိပ်မက်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤသို့ အိပ်မက်များကို ဖွင့်ဆိုရန် ပညာရှင်များ မဟုတ်ပါ” ဟု ဆိုကြ၏။</p>
၄၅။	<p>وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾</p> <p>ထိုအခါ သူတို့မှ လွတ်လာသောသူက၊ သတိရလာ၍၊ အသိုင်းအဝိုင်း၏ နောက်မှ- “ကျွန်ုပ်သည် ၎င်းကို ဖွင့်ဆို၍ သတင်းထုတ်ပြန်နိုင်၏။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်ကို စေစားပါ” ဟု ဆို၍။</p>
၄၆။	<p>يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾</p> <p>“ယူဆွဖ်- အို ဖြောင့်မှန်စွာ ဆိုသူ၊ ကျွန်ုပ်သည် လူသားတို့ထံ ပြန်၍ အသိပေးနိုင်အံ့ငှာ၊ အဟာရပြတ်သော နွားမ ခုနစ်ကောင်က အဟာရပြည့်သော ခုနစ်ကောင်ကို စားနေခြင်း၊ စိမ်းစိုသော စပါးခုနစ်နှံနှင့် အခြား အနံ့ခြောက်များ ဖြစ်နေခြင်းကို စူးစမ်းပေးပါ” ဟု မေးမြန်းသော်-</p>
၄၇။	<p>قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾</p> <p>သူက ပြောသည်မှာ “သင်တို့သည် စိုက်ပျိုးရေး အလေ့အထ ခုနစ်နှစ် လုပ်လော့၊ ၎င်းတို့အား ရိတ်သိမ်းသော အခါ သင်တို့စားသုံး သော အနည်းငယ်မှ အပ အနံ့အစေ့ မကြေစေဘဲ ချန်ထားလော့။-</p>
၄၈။	<p>ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾</p> <p>-ထို့နောက် ခြောက်သွေ့ပြင်းထန်သော ခုနစ်နှစ် ရောက်လာလိမ့်မည်၊ အနည်းငယ် မျှသာ စားသုံး၍- စုံရပ်ခံလျက် ထိန်းသိမ်းထားကြလော့-။</p>
၄၉။ အရက် ချက်	<p>ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُعَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾</p> <p>-ထို့နောက် မိုးရွာသော နှစ် ရောက်လာ၍၊ ၎င်းကာလ၌ လူသားများသည် အငွေခံကြလိမ့်မည်” ဟု ဖြစ်၏။</p>
၅၀။ ယူဆွဖ်	<p>وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾</p> <p>ဘုရင်မင်းက “သူ့ကို ကျွန်ုပ်ထံသို့ ယူခဲ့လော့” ဟု ဆို၍။ စေစားခံရသူသည် သူ့ဆီ ရောက်လာစဉ် “သင့် အရှင်ထံသို့ သင်ပြန်၍၊ လက်ကို ဖြတ်မိကြသော အမျိုးသမီးများ အခြေအနေကို မေးမြန်းလော့၊ ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် သူမတို့၏ ကြံစည်မှုအား သိနေသော အရှင် ဖြစ်၏ ဟု ဟောပြောလော့” ဟု ဆို၏။</p>
၅၁။ ☆ ၁၂၃၁ ဘုန်းကံ ကြီးသူ	<p>قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنِ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَةُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾</p> <p>သူက “သင်တို့သည် ယူဆွဖ်၏ စိတ်အား နှိုးဆွမိသည်ကို မည်သို့ လျှောက်တင်ကြမည်နည်း” ဟု မေးသော်၊ သူတို့က “အိုး- ဘုရားရေ၊ မပြောကောင်း မဆိုကောင်း”* “ကျွန်မတို့သည် သူ့ထံမှ မည်သည့် အကုသိုလ်ကိုမှ မသိခဲ့ပါ” ဟု ဆိုကြ၏။ “ဝန်ကြီး၏ ကတော်က “ယခုမှာကား အမှန်တရား ကြည်လင်ပြတ်သားလာပြီ၊ ကျွန်မသည် သူ့ စိတ်ကို နှိုးဆွမိခဲ့၏။ သို့သော် သူသည် ဖြောင့်မှန်သူများမှ ဖြစ်၏” ဟု ဆို၏။</p>
၅၂။ အိမ်ရှင်	<p>ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾</p> <p>(ယူဆွဖ်က) “ဤသည်မှာ- ကျွန်ုပ်သည် သူ၏ မျက်ကွယ်၌ သူ့အား သစ္စာမဖောက်ကြောင်းကို သိစေဘို့ရာ ဖြစ်၏။ ကေနပ်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သစ္စာဖောက်တို့၏ အကြံအစည်ကို လမ်းညွှန်တော်မမူချေ။-</p>

၅၃။	<p>وَمَا أُبْرِيءُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٣﴾</p> <p>-အပြစ်ကင်းသော စိတ်ဟု မဆိုလိုပါ။ ကံကြမ္မာရှင်၏ ကရုဏာသက် ခံရခြင်းမှ အပ၊ ဧကန်ပင် စိတ်သည် အကုသိုလ်ကိုသာ ညွှန်ကြားနေ၏။ ကံကြမ္မာရှင်သည်ကား လွတ်ငြိမ်းစေသောအရှင်၊ အကြင်နာရှင် ဖြစ်ပေ၏။” (ဟု ဆို၏။)</p>
၅၄။ သစ္စာ ရှိသူ	<p>وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾</p> <p>ဘုရင်မင်းက “စိတ်တိုင်းကျ ရွေးချယ်နိုင်အံ့မှာ သူ့အား ကျွန်ုပ်ထံသို့ ခစားစေလော့”ဟု ဆိုပြီး၊ သူနှင့် ပြောဆိုပြီး သောအခါ “ယနေ့၌ သင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ထံ၌ ယုံကြည်စိတ်ချရသော အမြဲဝန် ဖြစ်ပြီ”ဟု ဆိုသော်။</p>
၅၅။ နယ်မြေ	<p>قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمُ ﴿٥٥﴾</p> <p>သူက “ကျွန်ုပ်အား တိုင်းပြည်၏၊ ဘဏ္ဍာထိန်းအဖြစ် စီစဉ်ပေးပါ။ ကျွန်ုပ်သည် စောင့်ထိန်းနည်းကို သိသူ ဖြစ်၏။”ဟု ဆို၏။</p>
၅၆။	<p>وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾</p> <p>တိုင်းပြည်၌ သူ့စံချိန်အတိုင်း နေရာချနိုင်ရန်၊ ဝါသည် ယူဆွမ်းအား ဤသို့ ထူထောင်ပေးတော်မူ၏။ စံချိန်ပြည့်သူအား ဝါထံမှ ကရုဏာကို ထိသက်စေ၏။ သုမင်္ဂလာပြုသူတို့၏ အကျိုးဆုလဒ်ကို အလဟသ မဖြစ်စေပေ။</p>
၅၇။	<p>وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾</p> <p>ယုံကြည်လျက် စည်းစောင့်လေ့ ရှိသောသူတို့အတို့ နောင်ဘဝ၏ အကျိုးဆုလဒ်သည် ပိုမိုကောင်းမြတ်၏။</p>
၅၈။	<p>وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾</p> <p>ယူဆွမ်း၏ ညီအစ်ကိုများ ရောက်လာ၍၊ သူထံ၌ ဝင်ရောက်ခစားစဉ် သူက သူတို့ကို မှတ်မိနေ၏။ သို့သော် သူတို့က သူ့ကို သူ့စိမ်းဖြစ်နေ၏။</p>
၅၉။	<p>وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِّنْ أُمَّكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾</p> <p>သူတို့အား အထောက်အပံ့ ထောက်ပံ့ပြီးသောအခါ ပြောလိုက်သည်မှာ “နောင်တစ်ကြိမ်၌ သင်တို့၏ ညီငယ်အား သင်တို့၏ ဖခင်ထံမှ ကျွန်ုပ်ထံသို့ ယူဆောင်ခဲ့လော့။ ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့အား ကုန်ဖလှယ်မှုကို အပြည့်အဝပေးသူ၊ အကောင်းဆုံး ကျေပြန်သူများမှ ဖြစ်ကြောင်း သင်တို့ မြင်သည် မဟုတ်လော့-”</p>
၆၀။	<p>فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُونِ ﴿٦٠﴾</p> <p>အကယ်၍ သူ့အား ကျွန်ုပ်ထံသို့ မယူဆောင်ခဲ့လျှင်၊ ကျွန်ုပ်ထံ၌ သင်တို့အတွက် ကုန်ဖလှယ်ခြင်း မရှိပြီ၊ ချည်းကပ်ခွင့် လည်း ရမည်မဟုတ်”ဟု ဖြစ်၏။</p>
၆၁။	<p>قَالُوا سَتَرْنَاوُدُّ عَنْهُ آيَاتِهِ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾</p> <p>သူတို့က “ဖခင်ထံမှ သူ့အား ရအောင် ကျွန်ုပ်တို့ တိုက်တွန်းပါမည်။ အမှန်ပင် ပြုလုပ်ပါမည်”ဟု ပြောကြ၏။</p>
၆၂။	<p>وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾</p> <p>သူက သူ၏ လုလင်များအား “သူတို့၏ ရောင်းကုန်များကို^{၁၁၄} သူတို့၏ အထုပ်များအတွင်း စီစဉ်ထားလော့၊ သို့ဖြင့် သူတို့၏ မိသားစုများထံ ဦးလှည့်ပြန်သောအခါ၊ ၎င်းတို့ကို မှတ်မိနိုင်၍၊ ပြန်လာနိုင်ကောင်း၏။”ဟု မှာကြား၏။</p>

(၅၅၄) ဘိသ္မိအိတ် بِضَاعَاتٍ ဆိုသည်မှာ ကုန်ကူးသန်း သောအခါ အဖုအထစ်၊ အခက်အခဲမရှိရန် သုံးသော ကြားခံပစ္စည်း။ ရောင်းကုန်ပစ္စည်းဟု ဖြစ်ပေသည်။

၆၃။	<p>فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَحْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾</p> <p>သူတို့သည် ဖခင်ထံသို့ ပြန်လာ သောအခါ၊ “အို အဖေ၊ ကျွန်ုပ်တို့ထံမှ ကုန်ဖလှယ်ခြင်းကို ပိတ်ပင်လေပြီ၊ ကျွန်ုပ်တို့ ကုန်ဖလှယ်နိုင်အံ့မှာ ညီငယ်အား ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ထည့်ပေးလိုက်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့အား ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်သူများ ဖြစ်ပါမည်။” ဟု ဆိုကြသော်။</p>
၆၄။ ဖခင်က	<p>قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾</p> <p>သူက “ရှေ့အလျှင်က သူ့အစ်ကိုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သင့်တို့ကို ယုံကြည်ခဲ့သလို သူ့အတွက် ယုံကြည်ရမည်လော။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အကောင်းဆုံး စောင့်ရှောက်သည့် အရှင် ဖြစ်၏။ အရှင်သည် ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်၏။” ဟု ဆို၏။</p>
၆၅။	<p>وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانًا وَتَزَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾</p> <p>သူတို့သည် သူတို့၏ အထုပ်အထည်များကို ဖွင့်သောအခါ၊ သူတို့ထံ ပြန်ပေးထားသော ရောင်းကုန်များကို တွေ့ရ၍၊ “အို အဖေ ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သည်ကို ရှာဖွေရအံ့နည်း၊ ဤမှာ ရောင်းကုန်များကို ကျွန်ုပ်တို့ထံ ပြန်ပေးလိုက်လေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိသားစုများအတွက် စားနပ်ရိက္ခာ ပို၍ ရနိုင်ပါသည်။ ညီငယ်အား စောင့်ရှောက်ပါမည်။ ထို့နောက် ကုလားအုပ်တစ်စီးတင် အလေးချိန်လည်း ထပ်တိုးရရှိပါမည်။ ဤသည် လွယ်ကူသော ကုန်ဖလှယ်ခြင်း ဖြစ်၏။” ဟု ဆိုကြ၏။</p>
၆၆။ ဖခင်က	<p>قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾</p> <p>သူက “သင်တို့အတွက် ထွက်ပေါက်ခဲ့သွားသည်မှအပ၊ သင်တို့သည် သူ့အား ကျွန်ုပ်ထံသို့ ယူဆောင်လာမည်ဟု ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံ၌ ကတိခံဝန်ချက် မပေးလျှင်၊ သင်တို့နှင့်အတူ သူ့အား စေပို့နိုင်မည် မဟုတ်ပါ” ဟု ဆို၍ - ကတိခံဝန်ချက် ပေးကြသော် သူက “ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ပြောဆိုလေသမျှ၌ ကိုးစားထိုက်သော အရှင် ဖြစ်၏။” ဟု ပြော၏။</p>
၆၇။	<p>وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾</p> <p>တဖန် သူက “အို သားတော်တို့၊ သင်တို့သည် တံခါး တစ်ပေါက်တည်းမှ မဝင်ကြလင့်၊ တံခါးပေါက်များမှ ခွဲ၍ ဝင်ကြကုန်လော့၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ထံရှိ အရာများမှ သင်တို့အဖို့ ကျွန်ုပ် ပြည့်စုံစေနိုင်ခြင်း မရှိ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သာ စီရင်ထုံးပြုပေးတော်မူ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အရှင့်ကိုသာ ကိုးစားပါ၏။ ကိုးစားသူတို့သည် အရှင့်ကိုသာ ကိုးစားကြကုန်၏။” ဟု ဆို၏။</p>
၆၈။	<p>وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَدُوُّ عَلِيمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾</p> <p>သူတို့သည် ဖခင် ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း နေရာများမှ ဝင်ကြ၏။ သို့သော် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ထံရှိ အရာများမှ အပ သင်တို့အဖို့ ကျွန်ုပ် ပြည့်စုံနိုင်စွမ်း မရှိချေ။ ယာကုတ်သည် သူ့စိတ်ဆန္ဒပြီးပြည့်ရန် အကြောင်းပြချက်သာ ဖြစ်၏။ သူသည် ငါအရှင် သင်ပေးသည့် တတ်သိပညာရှင် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် လူသားများစွာသည် သိနိုင်ကြသည် မဟုတ်ချေ။</p>
၆၉။	<p>وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُونُسَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾</p>

	သူတို့သည် ယူဆွမ်းထံသို့ ဝင်ရောက်သောအခါ၊ သူညီအား အပါးသို့ ခိုလှုံစေ၍၊ “ကျွန်ုပ်သည် သင့်အစ်ကို ဖြစ်၏။ သူတို့၏ ကျင့်ဆောင်လေ့ရှိရာများကြောင့် အမင်္ဂလာမဖြစ်စေနှင့်၊” ဟု ပြောပြ၏။
၇၀။	<p>فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَحِيهِ ثُمَّ أَدْنَىٰ مُؤَدِّنَ أَيَّتُهَا الْعَيْرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾</p> <p>သူတို့အား အထောက်အပံ့ ထောက်ပံ့ပြီးသောအခါ၊ သူ့သောက်ရေခွက်ကို သူညီ၏ အထုပ်ထဲ၌ စီစဉ်ထား၍၊ ကြေငြာသူတစ်ဦးအား “အို ကုန်သည်တို့ သင်တို့သည် သူခိုးများပင် ဖြစ်ကြ၏။” ဟု ကြေငြာစေ၏။</p>
၇၁။	<p>قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧١﴾</p> <p>သူတို့က ရှေ့တိုးလာလျှင် “သင်တို့၌ ဘယ်အရာ ပျောက်ဆုံးနေသနည်း၊” ဟု မေးမြန်းကြ၏။</p>
၇၂။	<p>قَالُوا نَفَقْدُ صُوعِ الْمَلِكِ وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾</p> <p>“ကျွန်ုပ်တို့၌ အာဏာပိုင်၏ ဖလားတော် ပျောက်ဆုံးပါသည်။ ၎င်းအား ပြန်ရောက်လာစေသူအား ကုလားအုပ် တစ်စီးတင် ပေးပါမည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုအတွက် ရပ်တည်ပြောဆိုပေးရပါမည်၊” ဟု ဆို၏။</p>
၇၃။	<p>قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾</p> <p>သူတို့က “ဘုရားရေ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤဒေသသို့ အဖျက်လုပ်ရန် လာခြင်းမဟုတ်၊ သူခိုးများလည်း မဟုတ်ကြောင်းကို အသင် မုချသိပါ၏။” ဟု ပြောကြသော်။</p>
၇၄။	<p>قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَادِبِينَ ﴿٧٤﴾</p> <p>“သင်တို့သည် လူလိမ်များ ဖြစ်ကြလျှင် မည်သို့ အစားပေးရမည်နည်း၊” ဟု သူတို့အား မေးမြန်း၏။</p>
၇၅။	<p>قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾</p> <p>သူတို့က “အစားပေးမှု အဖြစ်၊ မည်သူ၏ အထုပ်ထဲတွင် တွေ့အံ့၊ ထိုသူအား အစားပေးပါမည်။ ဤသည် အမိုက် ကောင်တို့ အတွက် အစားပေးခြင်းပင် ဖြစ်၏။” ဟု ပြန်ဖြေ၏။</p>
၇၆။	<p>فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَحِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَحِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَاءٍ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾</p> <p>သို့ဖြင့် စတင်၍ သူတို့၏ အိပ်များကို ရှေ့အလျှင်-၊ ပြီး- သူညီ၏ အိပ်၊ ထိုနောက် အိပ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်လိုက်၏။ ငါသည် ယူဆွမ်းအတွက် ယင်းသို့ ဗျူဟာချပေး၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စံချိန်မပြည့်ဘဲ ရှင်ဘုရင်၏ ဥပဒေ၌ သူသည် သူညီအား သိမ်းယူနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ ငါသည် စံချိန်ပြည့်သူအား အခွင့်အလမ်းဖြင့် မြှောက်စားတော်မူ၏။ အရှင်သည် တတ်သိပညာရှင် ကိုယ်စီထက် ပို၍ သိနေတော်မူသော အရှင်ဖြစ်ပေ၏။</p>
၇၇။	<p>قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾</p>

(၅၅) ရှင်ဘုရင်၏ ဥပဒေ၌ ဟု ပြန်ဆိုသော စကားလုံးသည် မူရင်းအာရိပ်၌ ဒီးနိန် မာလိကိ الْمَلِكِ ဟု ဖြစ်၍၊ ထို ရှင်ဘုရင် ကိုးကွယ် ယုံကြည်သော သာသနာ အယူအရာ၊ သို့မဟုတ် ထိုရှင်ဘုရင် ချမှတ်ထားသော လမ်းစဉ်အရ ဟု ဖြစ်ပေသည်။ ကိုယ်တော်ယူဆွမ်းသည် အရှင့် သတင်းတော် ဆောင်တစ်ပါး ဖြစ်လျက်နှင့် မိမိ၏ အလိုဆန္ဒအတွက် သူတစ်ပါးအား လိမ်လည် ဥပါယ်တမည်ပြု၍ အကွက်ဆင်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ချေ။ သူမိ သားစုအား ပြန်လည်ပေါင်းဆုံနိုင်ရန်၊ နှမ်းပါး၍ အစာရေစာ ခေါင်းပါးနေသော သူ (၇၅) လူမျိုးများအား ကယ်တင်နိုင်ရန် ရှင်ဘုရင်၏ သာသနာထဲမှ ထောက်ကွက် ရှိသည်ကို ဗျူဟာချ အသုံးပြုခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်က ချမှတ်လမ်းညွှန်ထားခြင်း မရှိသော သာသနာတိုင်းတွင် ဟာကွက် ထောက်ကွက်များ ရှိနေကြောင်းကို သက်သေပြခြင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။

	<p>သူတို့က “သူသည် ခိုးမှုကျူးလွန်လျှင်၊ သူ့အစ်ကို တစ်ဦးသည်လည်း ရှေ့အလျှင်က ခိုးမှုကို ကျူးလွန်ခဲ့၏” ဟု ဆိုကြ၏။ ယူဆွမ်းသည် စိတ်တွင်း၌ ကြိတ်ကြံ၍ သူတို့အား ဖော်ပြခြင်း မရှိဘဲ၊ “သင်တို့သည် ဆိုးဝါးမှု၌ ရှိကြ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သင်တို့၏ တင်ပြချက်ကို အသိဆုံးဖြစ်တော်မူ၏။” ဟု ဆို၏။^{၁၅၆}</p>
<p>၇၈။ ဘုန်းကံ ကြီးသူ</p>	<p>قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾</p> <p>သူတို့က “အို ဝန်ကြီး၊ သူ့၌ ကြီးရင့် အိုမင်းသော ဖခင် ရှိပါ၏။ သူ့အစား ကျွန်ုပ်တို့မှ ဖြစ်သော တစ်ယောက်ကို ဖမ်းယူထားပါ။ အသင်သည် သုမင်္ဂလာပြုသူတို့မှ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ မြင်ပါ၏။” ဟု ပြောကြသော်။</p>
<p>၇၉။</p>	<p>قَالَ مَعَادُ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَنُظَالِمُونَ ﴿٧٩﴾</p> <p>သူက “ကျွန်ုပ်တို့၏ သည်းခြေကြိုက်ကို သူ့ထံ၌ တွေ့သူမှအပ အခြားသူကို မဖမ်းယူရန် ပရမတ်ဘုရားရှင်ထံ ခိုလှုံထား၏။ သို့မဟုတ်က ကျွန်ုပ်တို့သည် အခိုက်ကောင်းများ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။” ဟု ပြန်ပြော၏။</p>
<p>၈၀။</p> <p>တည်းခို ခြင်းမှ မရပ်စဲ နိုင်</p>	<p>فَلَمَّا اسْتِأْذَنُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاءَكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْتًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾</p> <p>သူတို့သည် သူ့အား လက်လျှော့ရသောအခါ၊ သူတို့ချည်း သီးခြားတိုင်ပင်ကြလျက်၊ သူတို့မှ အကြီးဆုံးသူက ပြောသည်မှာ “သင်တို့၏ ဖခင်သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်ထံ၌ ကတိခံဝန်ချက်ကို သင်တို့ထံမှ ယူထားသည်ကို မသိကြသလော၊ ရှေ့အလျှင်က ယူဆွမ်းအတွက်လည်း သင်တို့ လက်လွတ်စပယ်ဖြစ်ခဲ့၏။ သို့ဖြစ်၍ ဖခင်၏ ခွင့်ပြုချက် မရသ၍ သို့မဟုတ် ပရမတ်ဘုရားရှင်က စီရင်ထုံးမပြုပေးသ၍ ကျွန်ုပ်သည် ဤဒေသမှ ထွက်ခွာမည်မဟုတ်၊ အရှင်သည် အကောင်းဆုံးသော ဓမ္မသတ်ချုပ် ဖြစ်၏။-</p>
<p>၈၁။</p>	<p>ارْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَمَا قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾</p> <p>-သင်တို့သည် ဖခင်ထံသို့ ပြန်ကြ၍၊ ပြောရမည်မှာ “အို အဖေ၊ အသင့်သားငယ်သည် ခိုးမှုကျူးလွန်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ မသိသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သက်သေမခံနိုင်ပါ။ မျက်ကွယ်ကို စောင့်ရှောက်နိုင်သူများလည်း မဟုတ်ပါ။-</p>
<p>၈၂။</p>	<p>وَأَسْأَلُ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعَيْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾</p> <p>-ကျွန်ုပ်တို့ တည်းခိုခဲ့သော အရပ်ဒေသနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ရှေ့ဖြစ်သော ကုန်သည်များကို မေးကြည့်ပါ။ ဧကန်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖြောင့်မှန်သူများ ဖြစ်ပါသည်။” ဟု စေလိုက်၏။</p>
<p>၈၃။</p> <p>ဖခင်</p>	<p>قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾</p> <p>သူက “မဟုတ်တန်ရာ၊ သင်တို့၏စိတ်စရိုက်သည် သင်တို့အား လှုံဆော် ညွှန်ကြားလေပြီ။ သည်းခံခြင်းသည်သာ အမြင်လှ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သူတို့ အားလုံးကို ကျွန်ုပ်ထံသို့ ပြန်ပေးအပ်နိုင်ရာ၏။ အရှင်သည် သိနေသော အရှင် ဓမ္မသတ်ရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။” ဟု ဆို၍-</p>
<p>၈၄။</p>	<p>وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾</p> <p>သူတို့ထံမှ လှည့်သွားလျက်၊ “ကျွန်ုပ်မှာ ယူဆွမ်းအတွက် ကြောင့်ကြရပြီ။” ဟု ဆိုကာ သောကများဖြင့် မျက်လုံးများ အရောင်လက်လာ၏။^{၁၅၇} သူသည် ယူကြုံးမရဖြစ်၏။</p>

(၅၅၆) ဤသုတ်တော်မှ ပြောသော သူ့အစ်ကို တစ်ဦး ဆိုသည်မှာ သူတို့ မမှတ်မိတော့သော ကိုယ်တော်ယူဆွမ်းအား ရည်ရွယ်ပြော ဆိုခြင်း မဟုတ်ချေ။ ယခု ခိုးမှုကျူးလွန်သည်ဟူသော ညီငယ်အား လူစားလဲလှယ်နိုင်ရန် သူတို့အထံမှာ အစ်ကိုတစ်ဦးအား ရည်ရွယ်ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

(၅၅၇) အိတ်ယသွတ် အိုင်းနားဟု အိတ်ရိုက် လုံးကောက်အားဖြင့် “သူ့မျက်လုံးများမှာ ဖြူဖွေးလာသည်။” ဟု ဖြစ်ပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ မျက်လုံးများ အတွင်း မျက်ရည်များ လည်လာသောကြောင့် အရောင်လက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤဘာသာပြန်တွင် မျက်

၈၅။	<p>قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتَأُ تَذَكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾</p> <p>သူတို့က “ပရမတ်ဘုရားရှင်အား တိုင်တည်ပါ၏။ အသင်သည် ကိုယ်ပူတက်၍ သို့မဟုတ် ခန္ဓာယွင်းသည့်တိုင်အောင် ယူဆွမ်းအား သတိရခြင်းကို ဖြေမဆည်နိုင်ချေ” ဟု ဆိုကြသော်။</p>
၈၆။ ၁၁၆	<p>قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾</p> <p>သူ ပြောသည်မှာ “ကျွန်ုပ်၏ သောက ပွားမှုအား ပရမတ်ဘုရားထံ၌သာ လျှောက်လဲပါ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်ထံမှ သင်တို့ မသိသည်ကို ကျွန်ုပ်သိနေ၏။-</p>
၈၇။	<p>يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيَّأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾</p> <p>“သားတော်တို့၊ ယူဆွမ်းနှင့် သူ့ညီအကြောင်းကို အမြန်သွား၍ ရင်ဆိုင်စုံစမ်းကြလော့၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်စဉ် သက်ခြင်းအား လက်မလျှော့ကြနှင့် ဖုံးကွယ်သော လူမျိုးမှအပ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်စဉ်သက်ခြင်းအား လက် လျှော့သူ ဟူ၍ မရှိချေ” ဟု ဖြစ်၏။</p>
၈၈။ ဘုန်းကံ ကြီးသူ	<p>فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الصُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾</p> <p>သူတို့သည် အထံတော်သို့ ပြန်ဝင်၍ “အို ဝန်ကြီး၊ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မိသားစုများအား ဘေးဒုက္ခကြီး ထိနေပါပြီ၊ လေလွင့် ရောင်းကုန်ဖြင့်သာ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်လာနိုင်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်တို့အား ကုန်ဖလှယ်ရာ၌ အပြည့်ပေးတော်မူပါ၊ ကျွန်ုပ်တို့ အပေါ်၌ အလှူအဖြစ်ပေးတော်မူပါ၊ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အလှူဒါနပြုသူတို့အား အစားပေးတော်မူမည်” ဟု လျှောက်ထားကြသော်။</p>
၈၉။	<p>قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾</p> <p>သူက “သင်တို့သည် ပညာမဲ့နေစဉ် ယူဆွမ်းနှင့် သူ့ညီအား မည်သို့ ပြုခဲ့သည်ကို သိနေကြသလော” ဟု မေးမြန်း၏။</p>
၉၀။	<p>قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾</p> <p>သူတို့က “အသင်သည်ကား ယူဆွမ်းပင် ဖြစ်ရမည်” ဟု ပြောသောအခါ၊ သူက “ကျွန်ုပ်သည် ယူဆွမ်း ဖြစ်၍၊ ဤသည် ကျွန်ုပ် ညီငယ်ဖြစ်၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်ထံမှ ကျွန်ုပ်တို့အား မျက်နှာသာပေး၏။ ဧကန်ပင် စည်းစောင့်၍ သည်းခံသူ အတွက်၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သုမင်္ဂလာပြုသူတို့၏ အကျိုးဆုလဒ်ကို အလဟဿ မဖြစ်စေပေ” ဟု ဆို၏။</p>
၉၁။ သမိုင်း ဝင်စေ	<p>قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ آتَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾</p> <p>သူတို့က “ဘုရားရေ၊ မုချပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သင့်အား ကျွန်ုပ်တို့၏ အပေါ်ဝယ် အစဉ်အလာဖြစ်စေပြီ။ ကျွန်ုပ် တို့သည်ကား အမှားကျူးလွန်သူများ ဖြစ်ပါ၏” ဟု ဝန်ခံကြ၏။</p>
၉၂။	<p>قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾</p> <p>သူ ပြောသည်မှာ “သင်တို့အပေါ်၌ ယနေ့တွင် စကားနာမထိုးပါ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သင်တို့အား လွတ်ငြိမ်းစေ အံ့။ အရှင်သည် ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။-</p>

လုံးများ အရောင်လက်လာ၏ ဟု ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဒီပနီ အဘဘွဲ့ကလည်း မျက်လုံးများမှာ မျက်ရည်များဖြင့် ပြည့်နှက်လာ၏ ဟု ပြန်ဆိုပေသည်။ ယာကုပ်သည် ပူဆွေးသောက များလွန်းသောကြောင့် မျက်လုံးများကန်းကုန်၏ ဆိုသော ဇာတ်လမ်းကို ကျမ်းတော်က လက်ခံပေ။

၉၃။	<p>أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأُنْوِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾</p> <p>-ဤ ကျွန်ုပ်၏ အင်္ကျီကို ယူသွား၍၊ ဖခင်၏ မျက်မှောက်၌ ခင်းကျင်းလော့၊ သူသည် အမြင်ကြည် လာလိမ့်မည်။^{၁၁၁} ကျွန်ုပ်ထံသို့ သင်တို့ မိသားစုများ အတူစု၍ လာခဲ့ကြလော့”ဟု ဖြစ်၏။</p>
၉၄။ လေငွေ	<p>وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفْتَدُونِ ﴿٩٤﴾</p> <p>ကုန်သည်များ ရှင်းလင်းပြီးဆုံးသော်၊ သူတို့၏ ဖခင်က “ကျွန်ုပ်အား စိတ်ပျော့သည်ဟု စွပ်စွဲငြားလည်း၊ ကျွန်ုပ်၌ ယူဆွမ်း၏ ရနံ့ ထိတွေ့နေ၏-</p>
၉၅။	<p>قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်အား တိုင်တည်ပါ၏။ သင်သည် စုံရပ်ခံမှုသည် လွဲချော်နေပါပြီ”ဟု ပြန်ပြောကြ၏။</p>
၉၆။	<p>فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْفَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَازْتَدَّ بِصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾</p> <p>ထို့နောက် သတင်းကောင်းပါးသူ ရောက်လာ၍၊ သူ့မျက်မှောက်၌ ခင်းကျင်းသော်၊ သူသည် အမြင်ကြည်လာ၍၊ “ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံမှ သင်တို့ မသိသည်ကို ကျွန်ုပ်သိနေသည်ဟု၊ သင်တို့အား ကျွန်ုပ်မပြောခဲ့သလော့”ဟု ဆို၏။</p>
၉၇။	<p>قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾</p> <p>သူတို့က “အို အဖေ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အမှားကျူးလွန်သူများ ဖြစ်ပါ၏။ အပြစ်များမှ လွတ်ငြိမ်းဆုပေးပါ”ဟု တောင်းပန်သော်။</p>
၉၈။	<p>قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾</p> <p>သူက “ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံ၌ သင်တို့အတွက် လွတ်ငြိမ်းဆုပေးပါမည်။ အရှင်သည် လွတ်ငြိမ်းစေသောအရှင်၊ အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသည်”ဟု ပြန်ပြော၏။</p>
၉၉။	<p>فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَبُوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ﴿٩٩﴾</p> <p>ယူဆွမ်းထံပါးသို့ ဝင်သောအခါ၊ သူသည် မိဘများကို အပါးသို့ ခိုလှုံစေ၍၊ “အီဂျစ်ပြည်သို့ ဝင်ရောက်ရန် ဖိတ်လျက်။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စံချိန်ပြည့်မှီလျှင် ဤ၌ ယုံကြည်စိတ်ချရ၏”ဟု ဆိုလေ၏။</p>
၁၀၀။ ★ ၂:၁၄	<p>وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾</p> <p>သူသည် မိဘများအား ကွပ်ကဲမှုအဆင့် တင်မြှောက်၍၊ သူတို့က သူ့အား ပြဝပ် ဦးညွတ်ကြ၏။^{၁၀၀} သူက ရင့်ကျူးသည်မှာ “အို အဖေ၊ ဤသည် ရှေ့အလျှင်က ကျွန်ုပ် အမြင်ရခဲ့ခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ်များပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် အမှန်တရားဖြင့် သူမင်္ဂလာကို စီစဉ်ခဲ့ပြီ။ ကျွန်ုပ်အား ထောင်တွင်းမှ ထွက်စေခဲ့ပြီ။ မကောင်းဆိုးဝါးသည်”[★] ကျွန်ုပ်၏ကြား ညီအစ်ကိုတို့ ကြား၌ သွေးကွဲစေပြီးနောက် အသင့်အား တောသားဘဝမှ ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်လာစေ</p>

(၅၅၅) ယခုအိတ် ဘဆိုးရန်မ် **يَأْتِ بَصِيرًا** ဆိုသည်မှာ ကန်းနေသောသူ ပြန်မြင်လာသည်ဟု မဆိုလိုပေ။ **ဘဆိုးရန်မ်** ၏ အနက်မှာ သူသည် အမြင် အာရုံဖြင့် မြင်သည်။ သို့မဟုတ် မြင်သောအရာအား အတွင်းသဘောကို ထိုးဖောက်သိနိုင်သည် ဟု ဖြစ်ပေသည်။

(၅၅၉) လူသားချင်း မိမိထက်ဘုန်းကြီးသည်ဟု ယူဆသူများကို ဦးချက်တော့ခြင်း၊ ဘုရားရှင်အား ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲသကဲ့သို့ ကံကြမ္မာရှင်ဟု ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲခြင်းများကို ဤသုတ်တော်နှင့် သုတ်တော်အမှတ် (၅၀)တွင် **ရစ်** သင့်အရှင် ဟု သုံးစွဲခြင်းမျိုးမှာ ရှေးဟောင်း အီဂျစ်လူမျိုးများ၏ ရိုးရာ ဓလေ့ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အစ္စလာမ်သာသနာ ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ ထိုသို့ လူသားနှင့် ဘုရား တစ်ကိုးတည်းထား သတ်မှတ် ပြောဆိုမှုများကို ပယ်ဖျက် လိုက်ပေသည်။ လူသားချင်း ရိုခိုးပူဇော်ရသည့် ဝါဒမှာ ရိုခိုးဦးချရသူအတွက် သေးသိမ်စေသော ဝါဒဟု သွန်သင်သည်။

	<p>ခဲ့ပြီ။ ကံကြမ္မာရှင်သည် စံချိန်အလျောက် သက်ညှာတော်မူ၏။ အရှင်သည် သိနေသောအရှင် ဓမ္မသတ်ရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။”</p>
<p>၁၀၀။ ရာဇဝင်</p>	<p>رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ❊</p> <p>အို ကံကြမ္မာရှင်၊ အရှင်သည် တပည့်တော်အား အာဏာပိုင် အဖြစ် အပ်နှင်း၍၊ ဆင့်ပြန်ချက်အား ဖွင့်ဆိုခြင်းကို သင်ပေး၏။ မိုးများနှင့် မြေကမ္ဘာ၏ မူလလက်သည် ဖြစ်ပါ၏။ အရှင်သည် ဤဘဝ နောင်ဘဝ၌ တပည့်တော်၏ မဟာမိတ် ဖြစ်ပါ၏။ တပည့်တော်အား ငြိမ်းချမ်းရေးဝါဒီ အဖြစ် သက်တမ်းကုန်စေတော်မူပါ။ ပြုပြင်သူများဖြင့် အတူဖြစ်စေတော်မူပါ။”ဟု ဖြစ်၏။</p>
<p>၁၀၂။ မဟာမ္မဒ်</p>	<p>ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ❊</p> <p>ဤသည် သင့်ထံသို့ ငါအရှင် အာရုံစူးစိုက်စေသော စက္ခုလွန် သတင်းများမှ ဖြစ်၏။ သူတို့သည် အတူပူးပေါင်း၍ ညွှန်ကြားကြစဉ် သင်သည် မျက်မှောက်ရှိနေသည် မဟုတ်ချေ။ သူတို့သည် ကြံစည်နေသူများ ဖြစ်လေ၏။</p>
<p>၁၀၃။</p>	<p>وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ❊</p> <p>သင်က မည်မျှပင် ဆန္ဒရှိသော်လည်း လူသား အများစုမှာ ယုံကြည်ကြသည် မဟုတ်ချေ။</p>
<p>၁၀၄။ လစာ</p>	<p>وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ❊</p> <p>လောကဓပ်သိမ်းအား သတိပေးပေးခြင်းမှအပ သင်သည် သူတို့ထံမှ အကျိုးဆုလဒ် တောင်းဆိုခြင်း မရှိချေ။</p>
<p>၁၀၅။</p>	<p>وَكَآيِنٍ مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ❊</p> <p>မိုးများနှင့် မြေကမ္ဘာ၌ နိမိတ်လက္ခဏာပေါင်း မည်မျှပင် ရှိသော်လည်း၊ ၎င်းတို့ကို ကျော်လွန်၍ သူတို့သည် ဘောင်ကန်ထားသူများဖြစ်ကြ၏။</p>
<p>၁၀၆။</p>	<p>وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ❊</p> <p>များစွာသောသူတို့မှာ ရောပြွန်းကိုးကွယ်ခြင်းမှ အပ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား ယုံကြည်ကြသည် မဟုတ်ချေ။</p>
<p>၁၀၇။</p>	<p>أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ❊</p> <p>လွှမ်းခြုံမှု ပေးအပ်ထား၍၊ ပရမတ်ဘုရားရှင် သတ်မှတ်သည့် ဝင့်ကြွေးမှ သို့မဟုတ် သူတို့ သတိမမူမီစဉ် ရုတ်တရက် ဆိုက်ရောက်လာမည့် အချိန်ကာလမှ လုံခြုံပြီဟု သူတို့ ယုံကြည်နေကြသလော။</p>
<p>၁၀၈။ ကုရ်အာန်</p>	<p>قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ❊</p> <p>ဟောလော့ “ဤသည် ကျွန်ုပ်၏ လမ်းစဉ် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ နောက်လိုက်တို့သည် အမြင်ပေါက်ခြင်းအားဖြင့် ပရမတ်ဘုရားထံသို့ ဖိတ်ခေါ်နေ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ဦးထိပ်ထားရာ ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ရောပြွန်းကိုးကွယ်သူများမှ မဟုတ်ချေ။”</p>
<p>၁၀၉။</p>	<p>وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ❊</p> <p>သင့် ရှေ့အလျှင်၊ အရပ်ဒေသသားများမှ လူသားများကိုသာ၊ သူတို့ထံ ငါအရှင် အာရုံဖြစ်စေ၍ စေစားတော်မူ၏။ သူတို့ ရှေ့အလျှင် မျိုးဆက်များ နိဂုံး မည်သို့ ချုပ်ရသည်ကို ကမ္ဘာမြေအနှံ့သွားလာ၍ မကြည့်ကြသလော။ စည်းစောင့်သော သူများ အတွက် နောင်ဘဝ ဝိမာန်သည် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ကြောင်း အတွေးအခေါ် မရှိကြကုန်သလော။</p>

၁၁၀။	<p>حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مِنْ نَشَاءٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾</p> <p>ဥာဏ်စဉ်ဆောင်များသည် လက်လျှော့၍၊ သူတို့အား ငြင်းဆန်ခံရသည်ဟု စဉ်းစားမိသောအခါ၊ ငါ၏ ထံမှ ကူညီမှုသည် သူတို့ထံသို့ ရောက်လာစေ၏။ ရာဇဝတ်ကောင် လူမျိုးများအား မတုန့်ပြန်နိုင်သော အမင်္ဂလာထိခိုက်၊ စံချိန်ပြည့်မှီ သူအား ငါ လွတ်မြောက်စေတော်မူ၏။</p>
၁၁၁။	<p>لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾</p> <p>မုချပင် သူတို့အကြောင်း ဖော်ပြချက်များ၌ သဘောပေါက်နိုင်စွမ်း ရှိသူများ အဘို့ သင်ခန်းစာ ပါရှိ၏။^{၅၆၀} ဤသည် လုပ်ကြံဖန်တီးထားသော ဆင့်ပြန်ချက် မဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ လက်ရှိ-ရှေ့မှောက်များကို ဖြောင့်မှန်စေ၏။ သဗ္ဗလုံးစုံအား ရှင်းလင်းဆုံးဖြတ်ထား၏။ ယုံကြည်သူသော လူမျိုးအတွက် လမ်းညွှန်တော်၊ ကရုဏာတော်ဖြစ်၏။</p>

(၅၆၀) ကျမ်းတော်က ပုံတိုပတ်စ ဒဏ္ဍာရီများကို စွန့်၍ သမိုင်းစစ်အား လေ့လာဆည်းပူးရန် အမြဲသွန်သင် အားပေးလျက် ရှိပေသည်။

ဤဓမ္မခန္ဓာ တွင် ဖော်ပြသော ကိုယ်တော် ယူဆွမ်း ယူသည် သမ္မကျမ်းစာတွင် ယောသင် ဟု ရေးသား ဖော်ပြသည်။ သို့သော် မာရိသခင်မ၏ ယောကျ်ား ယောသင် မဟုတ်ပါ။